

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 19-08-22933 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

מספר פל"א 50445/2019

לפני כבוד השופטת עמיתה פרנקל (שיפמן) ליאורה

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

[REDACTED] ת"ז [REDACTED]

הנאשמת

נוכחים:

בא כוח מאשימה עו"ד [REDACTED]
בא כוח נאשמת עו"ד ליעד ידין
הנאשמת - בעצמה

פרוטוקול

הכרעת דין

מצאתי להורות על זיכוי הנאשמת מחמת הספק ואפרט.

כתב האישום:

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

בעובדות כתב האישום נטען כי בתאריך 30.1.19 עבדה הגב' [REDACTED] (להלן: "המתלוננת") כסייעת מחליפה בגן ילדים בנתניה (להלן: "הגן").

נטען כי במועד הרלוונטי למדה בתה של הנאשמת בגן.

נטען כי במועד האמור בשעה 14.00 או בסמוך לכך הגיעה הנאשמת לקחת את בתה מהגן.

נטען כי באותן הנסיבות סרבה המתלוננת על פי ההנחיות שקבלה מהגננת ומטעמי בטיחות, לאפשר לנאשמת להכנס לגן ועל רקע זה נוצר ויכוח בינה לבין המתלוננת.

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 19-08-22933 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

נטען כי באותן הנסיבות תקפה הנאשמת את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שדחפה אותה לעבר מיתקן מעץ עליו עמדו בקבוקי הפעוטות.

מענה הנאשמת:

בישיבת יום 14.7.21 כפרה הנאשמת בעובדות המיוחסות לה בכתב האישום וטענה כי היא מכחישה אלימות. טענה כי היא זו שהותקפה עקב ניסיון למנוע ממנה להוציא הילדה מהגן.

הראיות:

מטעם המאשימה מסרה עדות החוקרת הגב' כרמית בר און, המתלוננת – הסייעת – הגב' [REDACTED] והגנת הגב' [REDACTED] (להלן: [REDACTED]).
הוגשה אמרת הנאשמת המוצגת/ת/1. כמו כן הוגשו חמישה מזכרים ת/2 – ת/6.
במהלך ישיבת הסיכומים הוגשו מטעם המאשימה אסמכתאות – פסיקה המתייחסת לטענות ההגנה בסוגיית אכיפה בררנית, תקינות החלטות מנהליות, חסיון תחת סייג "זוטי דברים".
הוגשו הנחיות היועץ המשפטי בעניין "הסדר מותנה". חומר מספרו של כב' השופט קדמי בסוגיית שיקולי מהימנות וסתירות בעדות – סעיף 57 לפקודת הראיות. הוגשה תגובה בכתב לטעוני ההגנה בתגובתה התייחסה המאשימה לטענות ההגנה לעניין הסוגיות הגנה מן הצדק – אכיפה בררנית, ההסדר המותנה, סייג "זוטי דברים", שיקולי מהימנות והסרטון – אשר לשיטת המאשימה הינו ראיה לא קבילה ומשמעותו לאור גרסת הנאשמת.

מטעם ההגנה העידה הנאשמת.

עובר לישיבת הסיכומים הוגש מטעם הנאשמת תקליטור המתעד לכאורה שיחה בין הנאשמת לבתה הקטינה. כן הוגשו במהלך ישיבת הסיכומים אסמכתאות – פסיקה לעניין טענת הסייג "זוטי דברים", במאמר מוסגר יוער כי כל פסקי הדין עניינם ארועים שארעו בין בני זוג/או בתוך המשפחה. כן הוגש רע"פ 6478/18 שעניינו טענה בדבר ביטול כתב אישום בשל קיומה של אכיפה בררנית המקימה הגנה מן הצדק. בנוסף הוגשו המוצגים נ/1 ונ/2, נתונים בעקבות בקשה על פי חופש המידע המתייחסים לכמות התיקים שנפתחו ונסגרו בעילה של חוסר עניין לציבור, בעבירות "תקיפה סתם", בשנים 2018 - 2020.

הקדמה:

כאמור לעיל, הנאשמת כפרה בביצוע העבירה, טענה כי לא דחפה את המתלוננת.

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 19-08-22933 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

לצד הכפירה ביסוד העובדתי של העבירה טענה שתי טענות חלופיות האחת, אכיפה בררנית, השנייה כי המעשה חוסה תחת הגנת "זוטי דברים". מצאתי כי בטרם אתייחס לטענות החלופיות שומה עלי לבחון אם המאשימה הוכיחה את המיוחס לנאשמת בעובדות כתב האישום במידה הנדרשת בהליך הפלילי, קרי, מעל לכל ספק סביר. עלי לבחון אם בראיות שהובאו בפני עולה אשמתה הברורה של הנאשמת והאם ניתן להסיק מסקנה חד משמעית מהעובדות שהובאו. לצורך בחינת הראיות אתייחס לגרסאות שהובאו על ידי העדים לעניין העבירה המיוחסת - עבירת התקיפה. לציין כי הארוע הנטען ארע בגן ילדים בעת שהנאשמת באה לקחת את בתה מהגן ונאסר עליה, כמו גם על הורים אחרים, להכנס לגן. הנוהל החדש במועד הארוע, נוהל שהחל יום עובר לארוע, אסר על ההורים להכנס לגן. בעת הגעת הורה לקחת את הילד/ה מהגן, הסייעת עמדה ליד הדלת בכניסה לגן בסמוך לדלת וציינה את שם ההורה שהגיע על מנת לקחת את הילד/ילדה מהגן, [REDACTED] הגננת, שלחה את הילד/ה להורה. הנאשמת לא השלימה עם האיסור הנ"ל והתנהלותה כפי הנטען הינה כתוצאה או בעקבות אי ההשלמה.

מוצגי התביעה:

המוצג ת/1, אימרת הנאשמת אשר נגבתה ביום 5.2.19 על ידי החוקרת [REDACTED]. הנאשמת הוזהרה ונחשדה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש נטען שתקפה את הסייעת באופן שדחפה אותה על מתקן בקבוקי המים וגרמה לה לחבלה ביד. הנאשמת טענה שהיא זו שהותקפה. מסרה כי יום עובר לארוע החליטה הגננת שהורים לא נכנסים לגן, נחסמה הכניסה לגן על ידי מתקן המים והסייעת הושמה כשומרת בעוד הגננת מוסתרת בתוך הגן. הנאשמת מסרה כי להורים אחרים עת הגיעו מסרו את הילדים ובתה לא שוחררה והיה עליה להמתין והיא התעצבנה. למחרת, ביום הארוע, המתלוננת עמדה וחסמה את הדלת והחזיקה את המשקופים עם ידיה. הנאשמת לגרסתה כעסה ובלשונה "ולא מקובל עלי, כאילו שהגעתי לקחת את הילדה שלי מהכלא אמרתי לה שתזוז ושהיא לא תעצור לי את המעבר, בקשתי כמה פעמים ואז דחפתי את המתקן, היא לא נפלה ולא קיבלה מכה"... (גליון 2 שורות 11-13 ת/1). בהמשך מסרה כי המתלוננת היא זו שדחפה אותה אחרי שפינתה את העגלה. הנאשמת מסרה כי [REDACTED] הגננת

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 22933-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 היתה בפנים ולא יכלה לראות את זה, כך בלשונה. עת נאמר לנאשמת שהיא בעטה בעגלה ואז
2 נעמדה מול הסייעת ודחפה אותה והיא נפלה על פינת הטבע, השיבה "זה שקר, מה זה פינת
3 הטבע" (שם שורה 17).

4 בהמשך אמרה שברצונה להתלונן על המתלוננת שהגישה תלונה כוזבת וציינה "ועל זה שעכשיו
5 אני חוששת לשלום הבת שלי ואני חושבת שהיא מהווה לה סכנה" (שם שורות 18-19). לעניין
6 עדים טענה שהיתה אמא אחת שאינה יודעת את שמה ולא יודעת מה ראתה.

7 לציין כי נשאלה אם יש לה מה להוסיף והשיבה בשלילה.

8 לציין כי הנאשמת לא פרטה באמרתה מדוע היא חוששת לשלום בתה.

המוציאים ת/2 – ת/6:

9
10 ת/2 הינו מזכר שרשמה רס"ב [REDACTED] (להלן: "כרמית"), ביום 7.2.19 בו ציינה שזימנה
11 את המתלוננת לחקירה.

12 ת/3 הינו מזכר מיום 5.2.19 שרשמה [REDACTED] בו ציינה שהזמינה את החשודה [REDACTED] וזו תגיע ביום
13 עריכת המזכר 5.2.19, כמו גם ציינה שהתקשרה [REDACTED] ולא היה מענה.

14 ת/4 הינו מזכר מיום 25.4.19, בו ציינה [REDACTED] ששוחחה עם המתלוננת ולשאלתה מסרה לה
15 שמקבלת את שכרה מעיריית [REDACTED] וכי מאז הארוע לא עבדה בגן הנ"ל כדי למנוע חיכוך עם
16 האם ועבדה בגן אחר. [REDACTED] ציינה שגם הגנתה מסרה את המידע הנ"ל.

17 ת/5 הינן הודעות דוא"ל האחת מיום 11.4.19 בה בקשה [REDACTED] סיוע ממש"ק לב העיר [REDACTED]
18 לאיתור [REDACTED] שהיתה עדה לארוע בין הסייעת לאם.

19 השניה מיום 14.4.19, תשובה מהמש"ק בה ציין כי הוא פגש [REDACTED] שלא היתה מעוניינת
20 למסור עדות ואמרה שהגיעה למקום כשהשתיים כבר החלו לריב ביניהן ואינה יודעת מה ארע
21 קודם ומי התחיל את הארוע.

22 ת/6 הינו מזכר מיום 25.6.19 בו ציינה [REDACTED] כי בשיחה עם הסייעת הובהר כי לא היו עדים
23 נוספים מלבד [REDACTED] וכי בגן אין מצלמות.

עדי התביעה:

עדת התביעה השוטרת [REDACTED]

24
25 [REDACTED] בעדותה מסרה בין השאר כי ערכה המזכרים וגבתה את אמרת החשודה.

26 בחקירתה הנגדית נשאלה אם בדקה את שרשמה בת/4 לעניין הסוגיה מדוע לא הגיעה הסייעת
27 יותר לגן, והשיבה שרשמה את דברי הסייעת. נשאלה והשיבה שבדקה אם היו הורים נוספים
28 בנוסף [REDACTED] ונאמר לה שלא היו וזאת חרף העובדה שהמתלוננת השתמשה בתיבה "הורים"
29 ברבים.
30
31

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 22933-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

נשאלה מדוע לא עימתה את הסייעת עם גרסת הגנת חרף הפערים בין הגרסאות.
נשאלה כיצד היה בידי הגנת לראות את ארוע הדחיפה הנטען בנסיבות בהן קיים במקום קיר
מפריד בין מקום מושב הגנת בעת הארוע לדלת, ונאמר מפי ב"כ הנאשמת כי המחלוקת היא
בעניין הדחיפה, ובעת שהגנת ראתה הנאשמת בגן, לשיטתו הדבר כבר אינו רלוונטי.
לכרמית לא היה מענה.

עדת התביעה הגב' [REDACTED] – המתלוננת:

לדברי העדה היא שמשה כסייעת מחליפה ובמועד הארוע עבדה כשבוע בגן. היא ממלאת אחרי
הוראות הגנת – [REDACTED] (עמ' 14, עמ' 16 סיפא), הארוע ארע בשעות הצהריים, בגן יש צהרון,
יש ילדים בעייתיים כך שהיא מכריזה את שמות האמהות שמגיעות להוציא את הילד
ומוציאים את הילד לאזור הכניסה לגן (עמ' 14 עמ' 16 סיפא). בהמשך הוסיפה כי היא עמדה
בכניסה של הדלת קוראת לגנת להוציא את הילדים לפי השמות (שם בעמ' 15 שורה 31).
מסרה כי הנאשמת לא הפנימה שאין היא יכולה להכנס לגן, רצתה בכוח להכנס, והיא הסייעת
עמדה על הכניסה, כך בלשונה (עמ' 14), והנאשמת שממדי גופה גדולים משלה, ויש לה כוח,
דיברה עמה מאוד לא יפה ודחפה אותה על המתקן שעליו מניחים את בקבוקי הילדים (שם,
שורות 19-22). בהמשך הוסיפה "היא באה ישר ככה, בום, " והדגימה דחיפה עם שתי ידיים,
(שם עמ' 15 שורה 9). לעוד הבהירה כי הנאשמת הגיעה עצבנית ואמרה שאינה מסכימה שהיא
רוצה להכנס לגן כי זה גן בעייתי, ודחפה אותה ישר על מתקן המים (עמ' 15 שורות 18-19).
לדברי העדה היא היתה בסוג של הלם, לא ארע לה בעבר ארוע דומה והיא עבדה עד למועד
הארוע בגנים שונים כחמש שנים (עמ' 14, עמ' 16 שורה 18). בהמשך נתבקשה פעם נוספת
לתאר מה ארע והשיבה: "הייתי בהלם קיבלתי מכה, היא גם דברה בצורה לא יפה, היתה
עצבנית, יש לה גוף ואני יותר קטנה ממנה בממדים" (שם, בעמ' 19 שורות 2-3). נשאלה איך
הגיבה והשיבה שהיתה בהלם, בכתה ולא חושבת שהגיבה באופן פיזי כי זה לא מטבעה, (שם
בשורות 4-7 עמ' 19)

העדה מסרה שהיא לא מכירה את ההורים.
בלשונה "היו שראו את המקרה כמה אנשים זה המזל שלי כדי לא לצאת שקרנית כמו שהיא
אומרת ששיקרתיי" (עמ' 14 שורות 24 – 25). עוד מסרה כי בעקבות הארוע נזקקה לכדורים

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 22933-08-19 מדינת ישראל נ' [X]

1 בגין הכאבים למשך שלושה חודשים (עמ' 14). לדברי העדה הארוע ארע ביום רביעי והיא עבדה
2 בגן מיום ראשון ומהיום הראשון "היא חיפשה אותנו", כך בלשון העדה, (עמ' 15).
3 לדבריה מתקן הבקבוקים היה ביציאה ליד הדלת (עמ' 16 שורה 4). לא עלה בידה להשיב אם
4 המתקן היה מחוץ לדלת הגן או בתוך הגן והבהירה כי היא מחליפה בגנים שונים כך שאינה
5 זוכרת אולם חושבת שהיה בחוץ צמוד לכניסה (שם, שורה 6) סמוך לדלת (שם שורה 10), אין
6 שם מרחקים הכל צמוד, כך בלשונה. בגן חצר ובהמשך יש את הכניסה לגן, יש מעבר וההורים
7 יכולים להמתין בחצר (שורות 1-2 עמ' 16).
8 נשאלה והשיבה כי מתקן הבקבוקים גבוה עד לגובה המותניים. מסרה כי קיבלה מכה (שורה
9 6).
10 מסרה כי חדלה לעבוד בגן הואיל והמשטרה אסרה עליה להתקרב לאזור (עמ' 16 שורה 22).
11 שללה את גרסת הנאשמת לפיה הנאשמת המתונה זמן רב ולא הכריזו על שם בתה. כמו גם
12 שללה את הגרסה לפיה פתחה לרווחה את ידיה לצדדים עד למשקוף ובגופה חסמה את הכניסה
13 (עמ' 17 שורות 1-14).
14 עת נתבקשה לתאר בחקירה הראשית את הדחיפה השיבה כדלקמן: "היה לא נעים, היה חזק,
15 נראה שהיא באמת רצתה, היא באה מוכנה אני חושבת. היא באה מוכנה לעשות משהו, זה
16 היה במבט שלה כעס. זה היה כל כך מהר המצב הזה. היה ארוע מהיר, הייתי בשוק
17 כזה",..... (עמ' 17 שורות 26-28). נשאלה והשיבה שאת המכה קיבלה ממתקן המים "היא
18 דחפה אותי נפילתי, לא זוכרת בדיוק זה 3 שנים" (שם שורה 32).
19 נאמר לה בחקירה הראשית כי באמרתה במשטרה אמרה שלא נפלה (שם עמ' 17 שורה 33),
20 השיבה: "בדיוק לא זוכרת איך זה קרה, עברו 3 שנים אני זוכרת שקיבלתי מכה, אני המסכנה
21 בסיפור הזה" (עמ' 18 רישא). מסרה כי לאחר הארוע עברה תאונה קשה ועברה הרבה ואין היא
22 יכולה לזכור, (שם בשורות 6-7). לשאלה נוספת בחקירה הראשית נאמר לעדה כי עתה, בבית
23 המשפט, מסרה שנפלה כתוצאה מהדחיפה בעוד שבמשטרה אמרה כי לא נפלה לרצפה, העדה
24 השיבה "לא נפילתי, לא זוכרת" (שם בשורות 9-10).
25 לאחר רענון זכרונה מסרה כי קיבלה מכה במרפק ממתקן המים, (שם שורה 17).
26 העדה מסרה ובלשונה שהעברית שלה לא גבוהה והיא דוברת צרפתית (שם שורה 20). בפעם
27 נוספת בחקירה הראשית עת נתבקשה להבהיר מדוע בבית המשפט אמרה שנפלה ובמשטרה
28 טענה שלא נפלה, השיבה שאינה זוכרת, וכי לפעמים זוכרים אח"כ, ועתה היא זוכרת שאת
29 המכה קיבלה ממתקן המים במרפק (שם שורות 25-26), מהזווית של ארונית המים.
30 נשאלה לגבי גרסת המתלוננת לפיה היא זו שתקפה המתלוננת ונחקרה באזהרה, השיבה שלא
31 נראה לה שתקפה, היתה בהלם, בחייה לא קיבלה מכה, עוד הוסיפה כי אינה תוקפת עליה

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 22933-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 לשמש דוגמה לילדים, וכן אמרה כי אין היא מכירה את הנאשמת ואין לה מאומה נגדה, (שם
2 בעמ' 19 שורות 9-19).

3 עת נשאלה מי היה בסביבה עת ארע הארוע, השיבה כי היו כמה הורים אולי שניים, אין היא
4 מכירה אותם, אינה זוכרת, כמו כן אינה זוכרת אם [REDACTED] ראתה את הכל, חושבת שאולי.
5 עוד מסרה " והיו כמה אמהות שבאו אלי ולא עזבו אותי, כולם חיבקו אותי האמהות" (עמ' 19
6 שורות 24-25), לא זכרה היכן היתה [REDACTED] אולם זכרה כי אמהות "תפסו אותה". לא זכרה
7 אם במקום קיר שהסתיר.

8 בחקירתה הנגדית חזרה על גרסתה לפיה היתה בסוג של הלם. על הגרסה לפיה לנאשמת היה
9 מבט בעיניים שהנאשמת דחפה אותה, אולם לא זכרה אם דחפה ביד אחת או בשתיים (עמ' 20
10 רישא). חזרה על דבריה לפיהם הארוע ארע בכניסה לגן, היא עמדה שם ומתקן הבקבוקים היה
11 לידה (עמ' 20 שורה 17), אולם לא זכרה אם בפנים או בחוץ (עמ' 20 שורות 17-18, שורה 33).
12 נשאלה ואשרה שהנאשמת רצתה להכנס בכוח (שם שורה 27).

13 לא זכרה להשיב היכן בדיוק עמדו הבקבוקים וכיצד חסמה את הכניסה (עמ' 29 שורות 30-
14 33). נשאלה והשיבה שהיא ממלאת הוראות ואינה זוכרת מתי ומדוע שונו ההוראות.

15 נשאלה מי היה צמוד אליה בעת שלגרסתה הנאשמת דחפה אותה, והשיבה שאינה יודעת אם
16 היו הורים נוספים היא יודעת שעמדה לבד בכניסה. (עמ' 21 שורות 32-33).

17 נאמר לעדה כי באמרתה מסרה שהילדה עמדה לידה ומשך נשאלה מדוע היה על האם להכנס
18 לגן, המתלוננת השיבה שאינה יודעת מה עבר בראש הנאשמת והסכימה שאם הילדה היתה
19 לידה לא היתה עילה לאם להכנס לגן (עמ' 22 שורות 1-14).

20 נשאלה והשיבה שהיו הורים מסביב והיא זוכרת את זה ההורים עטפו אותה, כך בלשונה (עמ'
21 22 שורה 16, שורה 28). הדגימה באופן שחיבקו אותה אולם בשל חלוף הזמן לא זכרה שיחה
22 עם השוטרת לה אמרה שלא היו אנשים למעט אם אחת.

23 שבה וחזרה על דבריה לפיהם אינה זוכרת הואיל והיתה בסוג של הלם (עמ' 23). לא זכרה
24 להשיב אם יש בכניסה לגן קיר גבוה המסתיר את מה שמתרחש בגן. הסבירה כי חלף זמן רב
25 מהמועד בו עבדה בגן וגם עברה גנים רבים. אמרה שאפשרי שאוראל תזכור.

26 לא זכרה בכמה גבוהה ממנה הנאשמת אולם זכרה שהנאשמת גבוהה ממנה והיא היתה
27 המסכנה במקרה, כך בלשונה. לציין שב"כ הנאשמת לא מצא לנכון, חרף הצעתי, שהנאשמת
28 והעדה יעמדו זו לצד זו (עמ' 23 שורות 22-26).

29 עת הוצגה לפני גרסת הנאשמת לפיה היא זו שדחפה הנאשמת על מנת שלא תכנס לגן השיבה:
30 "אני דחפתי אותה?" (שורה 4 עמ' 24). בהמשך השיבה שהיא קיבלה מכה, ולמה יש לה לדחוף
31 את הנאשמת, (שם שורות 6-13). בהמשך עת נאמר לה שהיא זוכרת את מה שנוח לה השיבה

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 19-08-22933 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 "אתה נותן לי נקודות בשפה שאני לא מבינה כדי להפיל אותי. אני זוכרת תמונה גלובל. אני
2 קיבלתי מכה וזהו. אני לא יודעת מה היא רוצה ממני האישה הזו" (שם עמ' 24 שורות 22-24).

3
4
5 בהמשך בכתה ולעבר הנאשמת הטיחה "אני קיבלתי מכה ממנה מה היא רוצה מהחיים שלי
6 אני לא עשיתי כלום" (שם שורות 27-29).
7 טענה שלא דחפה הנאשמת, (שם בעמ' 25).

עדת התביעה הגב' [REDACTED] – הגנת

10 העדה שימשה במועד הארוע כגננת בגן, מסרה כי המתלוננת עבדה מספר ימים בגן כסייעת
11 מחליפה והתאימה לצרכי הגן. לבקשתה המתלוננת שמה את עגלת הבקבוקים באופן שסגרה
12 את הדלת. עוד מסרה כי יש קיר חוצץ ביניהן.

13 תארה את הגן כחלל מרובע. לדבריה היא יושבה בצד אחד במפגש עם הילדים מימינה הדלת
14 ומולה פינת הטבע והילדים בח' לפניו (עמ' 26). בהמשך הרחיבה ומסרה שישבה באמצע החלל
15 והילדים היו ב-ח' מולה. מימינה הדלת, לפניו בצד ימין פינת הטבע וגם הקיר נמצא מימין
16 באופן שאין באפשרותה לראות את הדלת אבל שאר החלל גלוי לפניו (עמ' 27 שורות 4-7). מולה
17 פינת הטבע, שהינה שולחן שעליו מונחת תצוגה ואח"כ הדלת (עמ' 27 שורות 4-8).

18 הבהירה כי רק את הדלת אין באפשרותה לראות מהמקום בו ישבה. לדבריה ברגע שעוברים
19 את הקיר ניתן לראות את הכל. הקיר הינו קיר בודד בגובה של 1.20 מטר שעומד לא בצמוד
20 לקיר ולא מצדדיו, (עמ' 26 שורות 12, 31-29, 33). נשאלה והשיבה שברגע שהן עברו את הקיר
21 ונכנסו שתיהן לתוך חלל הגן היא יכלה לראות את המתרחש (עמ' 27 רישא). בהמשך מסרה
22 שהנאשמת היתה מולה ושום דבר לא מנע ממנה לראות, היה לה שדה ראייה (עמ' 28 שורה 14).
23 נשאלה והשיבה שהיא לא ראתה שהמתלוננת תקפה את הנאשמת (עמ' 28 שורות 15-16),
24 ובהמשך "לגבי התקיפה אני ראיתי בעיניים שלי שמלודי נדחפה על ידי [REDACTED] (עמ' 29 שורה 13).
25 ובהמשך בחקירה הנגדית השיבה: "ראיתי בעיניים שלי" (עמ' 29 שורה 27).

26 לדבריה הנאשמת ניסתה להכנס לגן והיא ראתה את מה שארע בתוך הגן. הנאשמת שאלה
27 מדוע אין היא יכולה להכנס וגם יום קודם לא אפשרו כניסה, היא ראתה את הנאשמת בועטת
28 בעגלת הבקבוקים שהיתה כבר בתוך הגן, נעמדת מול המתלוננת, המשיכו חילופי הדברים
29 ובשלב הנ"ל ראתה שהנאשמת דחפה המתלוננת עם שתי ידיה והדגימה באופן שידי הנאשמת
30 היו מושטות קדימה האחת עמדה מול השניה, והמתלוננת נפלה על פינת הטבע (עמ' 26 שורות

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 22933-08-19 מדינת ישראל נ' לוי

14-19, 23-24, 26-27). העדה שבה ומסרה כי היא ראתה אותן בתוך הגן מולה, ראתה את הבעיטה בעגלת הבקבוקים ואת הדחיפה (עמ' 27 שורה 13). משך הארוע מספר דקות. בהמשך מסרה כי בעת שהנאשמת בעטה בעגלה העגלה היתה בסוף הגן לא ליד הדלת, היתה במקביל לפינת הטבע, היא העדה עמדה, כמה צעדים ממנה היתה העגלה ומטר אח"כ פינת הטבע (עמ' 28 שורות 3-1). הנאשמת דחפה המתלוננת והמתלוננת נפלה לאחור באופן שהתיישרה על פינת הטבע. הפינה הינה שולחן בגובה של 40 ס"מ, (עמ' 27 שורות 29-31), מסרה כי המתלוננת הרימה את השימלה אח"כ והיה לה סימן אדום באזור המותניים ולמחרת בעת שהתקשרה לשאול בשלומה מסרה לה המתלוננת שכאבה לה היד ובקרה אצל רופא, (עמ' 27 שורות 26-28).

העדה מסרה כי אין הכרות קודמת בין המתלוננת לנאשמת מסרה כי [REDACTED] אם לתאומות בגן היתה נוכחת בארוע. בחקירתה הנגדית הוסיפה כי היא יודעת שהמתלוננת והנאשמת נפגשו יום לפני הארוע (עמ' 30). דבקה בגרסתה כי בארוע עצמו רק האם אביבית היתה במקום, לא היו הורים נוספים (עמ' 30). נשאלה והשיבה שלאחר הארוע המתלוננת הונחתה שלושה חודשים לא להתקרב לגן ובשיחה עם האם היא הבטיחה שהמתלוננת לא תחזור אליה לגן כל עוד הילדה בגן (עמ' 31). נשאלה הגנת מדוע היה על הנאשמת לדחוף את המתלוננת בתוך הגן, בנסיבות בהן היא כבר נכנסה לגן, נאמר לה כי ההגיון אומר שהיתה דוחפת באזור הדלת, היכן שהמתלוננת חסמה הכניסה, השיבה העדה כדלקמן: "הויכוח על הכניסה, אבל לאחר מכן המשיך בצורה כזו שאיך את לא נותנת לי להכנס וחילופי דברים, תוך כדי שהיא מדברת וכועסת ומתלהמת באיזה זכות הורה לא יכול להכנס לגן, היא בעטה בעגלת הבקבוקים הסתובבה פנים מול מלודי ואז היא דחפה אותה" (עמ' 31 שורות 17-19).

כשנאמר לעדה שהמתלוננת לא מסרה שהארוע ארע בתוך הגן, השיבה "אני יודעת מה ראיתי" (עמ' 31 שורה 22). כשנאמר לעדה שהמתלוננת לא מסרה שנפלה על ישבנה, דבקה בגרסתה לפיה זה מה שראתה (עמ' 31 סיפא עמ' 32 רישא), אישרה שאת ההתרחשויות ליד הדלת לא ראתה רק שמעה ואין היא יכולה לאשר או להפריך את טענת הנאשמת לפיה המתלוננת דחפה אותה (עמ' 32 שורות 5-9).

לא עלה בידי העדה להשיב כיצד עגלת הבקבוקים הגיע לתוך הגן ומסרה שכאשר שתי הניצות היו בשדה ראיתיה גם העגלה היתה בשדה הראיה (עמ' 32). העדה אישרה את העובדה לפיה הדלת נמצאת מאחורי הקיר ולה אין אפשרות לראות את הנעשה מאחורי הקיר. אישרה שהויכוח היה באזור הדלת. אישרה שהנאשמת עקפה את הקיר ונכנסה לשדה הראיה שלה והמתלוננת אחריה. אישרה שבשלב הנ"ל היא עמדה והמתלוננת והנאשמת עמדו מולה יחד

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 19-08-22933 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

עם העגלה, ובשלב הנ"ל, במהלך חילופי הדברים, הנאשמת בעטה בעגלה הסתובבה ותוך
חילופי הדברים דחפה את המתלוננת עם שתי ידיה (עמ' 32 סיפא עמ' 33 רישא). עת נאמר לה
כי המתלוננת מתארת מצב אחר אמרה "אני לא יודעת מה היה בדלת, אני שמעתי לאחר מכן
מה שהיה בתוך הגן אני ראיתי" (עמ' 33).

עדי ההגנה:

הנאשמת הגב' [REDACTED]

הנאשמת מסרה כי יום עובר לארוע הסייעת עמדה ומתקן הבקבוקים מאחוריה ולא איפשרה
להכנס לגן. בתה היתה בסמוך לסייעת היא בקשה שתביא אותה, הסייעת התעלמה ממנה
והביאה ילדים אחרים להוריהם ולבסוף נכנסה ולקחה את בתה, ניגשה לגננת ושאלה למה אי
אפשר לקחת את הילדים, הגננת הסתכלה עליה ולא ענתה.

ביום הארוע מתקן המים חסם באופן מוחלט את הדלת ובעת שהסייעת ראתה אותה ובלשונה
"היא תופסת את שני צדדי משקופי הגן ונעמדת ואומרת לי את לא יכולה להיכנס (ע"מ 34
שורות 18-19). הנאשמת מסרה כי ההתנהגות לא היתה לרוחה. בדיעבד היא הבינה מדוע
נאסרה הכניסה לגן. במועד האירוע היא ביקשה מהסייעת שתזוז, הסייעת לא הסכימה
ובלשונה "הזזתי את המתקן ונכנסתי לקחתי את הילדה שלי כל הזמן הזה הגננת המשיכה
לשבת בתוך הגן בלי להתערב ובלי שום דבר, מי שהיה בגן זה בטח הילדים של אותה מי שרצתה
להעיד, והבת שלי, ילדי הצהרונים עוברים לגן הסמוך", (ע"מ 34 שורות 26-23).

הנאשמת מסרה כי בעת שרצתה לצאת המטפלת ראתה אותה ודחפה אותה, היא אמרה לה
שלא תעז לגעת בה, יצאה החוצה. האירוע היה מלווה בהרמת קול וכעבור מספר ימים
התקשרו אליה מהמשטרה ואמרו לה שיש תלונה. לדבריה ובלשונה, היא הבינה שהארוע
התפתח לעדות שקר, (ע"מ 35 רישא). בהמשך מסרה הנאשמת כי כשהיא באה לקחת את בתה
הסייעת באה לכיוונה ודחפה אותה, זה היה בתחילת הגן בפנים (ע"מ 36 שורות 5-4).

הנאשמת מסרה שבאותו יום בו היא נחקרה במשטרה, היתה לה תחושה לא טובה, היא דיברה
עם בתה, שאלה אותה מה קורה בגן, כיצד היא מרגישה, ושאלה אותה אודות הסייעת. (לציין
כי הנאשמת מכנה את הסייעת מטפלת). לדבריה, הבת אמרה שהסייעת הרביצה לה ביד
והראתה לה. היא צילמה את בתה. בהמשך מסרה כי היה ברור לה שהמטפלת הרביצה לבת
שלה אחרי המקרה הזה. בנוסף היא גם תקפה אותה בתוך הגן, לכן היא הגישה נגד הסייעת
תלונה במשטרה (ע"מ 35 שורות 20, 21). (ראו גם ע"מ 37 שורות 14-13). כאמור, מסרה כי
קיים תיעוד בוידאו של בתה אשר סיפרה לה על האירוע. לדבריה, הגיעה בשנית עם התצלום
לתחנת המשטרה על מנת להגיש תלונה, וביקשה שהמטפלת לא תעבוד בגן. במשטרה נאמר

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 22933-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 לה לגרסתה שלא ניתן למלא את מבוקשה, עליה לפנות לבית משפט ולבקש צו (ע"מ 35 שורה 8)
- 3 (ע"מ 37 שורות 31-33). מסרה כי משלא הובטח לה במשטרה שיאסר על הסייעת לעבוד
4 בגן, היא הלכה לעיריית נתניה וביקשה להוציא את בתה מהגן. בדיעבד לא הוציאה את הבת
5 מהגן הואיל ולמחרת אחרי הצהרים התקשרה אליה הגננת ואמרה לה שהיא מצטערת שכן
6 התגלגלו הדברים. מסרה כי השיחה התקיימה ביום בו רצתה להוציא את בתה מהגן, ביום בו
7 היתה בעירייה, הגננת אמרה לה שהסייעת כבר לא נמצאת בגן, כי הוציאה אותה, והיתה מאוד
8 קשובה אליה, לפיכך היא השאירה את בתה בגן. (ע"מ 35 שורה 28). בהמשך מסרה שהגננת
9 התקשרה ואמרה לה שהמטפלת כבר לא בגן והיתה להן שיחה מאוד ארוכה (ע"מ 36 שורה 25).
10 לשאלתי מדוע היה על הגננת והסייעת להגיש נגדה תלונה שיקרית, השיבה שלעיתים
11 כשלאדם ניתן כוח רב הוא משתמש בו שלא כראוי. במקרה הנדון לשיטתה הואיל והיא הפרה
12 את הוראות הגננת שלא רצתה שההורים יכנסו לגן בלי שהסבירה להם מדוע.
13 לגבי התלונה המתייחסת לתקיפת בתה מסרה הנאשמת כי בהמשך לאחר שיחה עם עובדת
14 סוציאלית היא מצאה לנכון שלא לערב את בתה מאחר ולא ידעה מה תהייה ההשלכות של
15 חקירה מהסוג הזה לילדה כה קטנה.
16 במהלך עדותה הדגימה היכן עמד מתקן הבקבוקים ומסרה כי המתקן היה ליד הכניסה לגן
17 ומאחוריו, והסייעת היתה אחרי מתקן המים, ובהמשך טענה שמתקן המים, היה מאחורי
18 המטפלת (ע"מ 35 סיפא). מסרה כי בשלב שהיא דיברה עם הסייעת הגננת היתה בתוך הגן
19 מאחורי קיר ולא היה לה שדה ראייה. בהמשך טענה שהגננת לא ראתה כי היתה בתוך הגן וגננת
20 הגיעה רק אחרי שהכל התחיל (ע"מ 36 שורה 7).
21 לשאלתי, מדוע הגננת [REDACTED] לא נשאלה אודות השיחה שלה עם הנאשמת, השיבה הנאשמת
22 "מי ידע על זה חוץ ממני? היום בעידן המחשבים אפשר לשחזר כל דבר" (ע"מ 38 רישא).
23 הנאשמת אישרה שלא נחקרה במשטרה ביום האירוע ומסרה כי בתה אמרה לה שהמטפלת
24 היכתה אותה ביום בו היא נחקרה במשטרה. לשאלתי אם הסייעת היכתה אותה ביום,
25 השיבה "אני לא יודעת היכתה אותה בטווח הימים האלה" (ע"מ 38 שורה 25). לאור גירסתה,
26 נשאלה על ידי הכיצד לדבריה, בנסיבות בהן היא שואלת מידי יום את ילדיה איך היה בגן,
27 בתה לא סיפרה לה אודות העובדה שהכו אותה עד ליום בו היא נחקרה במשטרה. השיבה
28 הנאשמת שהיא מוכנה להראות את הצילום של בתה והצילום מדבר בעד עצמו.
29 לשאלתי השיבה שהיא סיפרה לגננת שהסייעת הרביצה. גם לשאלה מדוע הגננת לא נשאלה
30 אודות גירסתה של הנאשמת בחקירתה, השיבה "איך יכולתי לשאול אותה? אני יושבת בסוף

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 22933-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 האולם והיא על דוכן העדים, איך זה היה נראה אם אני באמצע חקירה שלה אשאל ואתפרץ?
2 התפקיד שלי לא להתפרץ". (ע"מ 39 רישא).

3 בהמשך בחקירתה הנגדית נאמר לה שאחרי האירוע, כפי שעלה מחומר הראיות, המתלוננת
4 לא הגיעה יותר לגן ולכן גירסתה לפיה בתה טענה שהמתלוננת הרביצה לה ביום בו היא,
5 הנאשמת, נחקרה במשטרה, אינה הגיונית. השיבה הנאשמת כי כשהיא ביקשה מהחוקר [REDACTED]
6 שהמתלוננת לא תעבוד יותר בגן, הוא לא אמר לה שהיא איננה עובדת שם יותר. (ע"מ 39 שורות
7 25-26). הנאשמת מסרה כי את המכתב שהגישה בעירייה בו היא ביקשה להוציא את בתה מהגן
8 לא עלה בידיה לאתר (ע"מ 40).

9 גם בחקירה נגדית דבקה בגרסה לפיה [REDACTED] הגנת התקשרה אליה בצהרים ואמרה לה ביום
10 בו היא רצתה להוציא את בתה מהגן שהסייעת כבר לא נמצאת בגן (ע"מ 40 שורות 14-15).
11 עומתה הנאשמת עם אימרתה במשטרה שם לא מסרה שהיא שאלה את [REDACTED] מדוע לא
12 מכניסים את ההורים לגן והשיבה שהיא נכנסה לגן ושאלה את אוראל את פשר השינוי (ע"מ
13 42 שורה 33).

14 הנאשמת אישרה שהסיטואציה בה לא איפשרו לה להיכנס לגן גרמה לה לחוש לא טוב (ע"מ
15 42). מסרה כי היא הזיזה את העגלה עם הרגל על מנת להיכנס לגן ולדעת מה קורה בגן (ע"מ
16 43 שורה 13), עם זאת דבקה בגירסתה לפיה לא תקפה את הסייעת רק דחפה את העגלה (ע"מ
17 43 שורות 20-23). הנאשמת אישרה שבמשטרה היא לא מסרה שהיה קיר שהסתיר את שדה
18 הראיה של הגנת אולם השיבה בחקירה החוזרת שלא ידעה שהגנת תחקר (ע"מ 44 שורה 15,
19 ע"מ 45 שורה 2).

20 לציין כי בגמר פרשת ההגנה, עתר הסנגור לזמן את הגנת בשנית לחקירה נגדית, וכן עתר
21 להציג את התקליטור המתעד את השיחה בין הנאשמת לבתה לצורך בחינת מהימנות
22 הנאשמת.

23 את העתירה לזימון הגנת לחקירה נוספת דחיתי ולעתירה לקבלת התקליטור כמוצג בדיעבד
24 נעתרתי, תוך הדגשה כי לגבי הקבילות והמשקל תינתן החלטה במסגרת הכרעת הדין.

עיקרי הדברים בסיכומי הצדדים:

26 **ב"כ המאשימה בסיכומיה** עתרה להורות על הרשעת הנאשמת.

27
28 ציינה כי הנאשמת דחפה את המתלוננת לעבר מתקן בקבוקים שהיה במקום. ציינה כי אין
29 הכרות מוקדמת בין המתלוננת לנאשמת והמתלוננת נטולת אינטרס להעליל עלילה. ציינה כי
30 המתלוננת מסרה שהנאשמת דחפה אותה והיא קיבלה מכה ממתקן הבקבוקים. ציינה כי לא

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 22933-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

זכרה בשל חלוף הזמן, אם נפלה כתוצאה מהדחיפה. טענה כי תשובתה מחזקת את אמינותה שהרי ליבת האירוע נצרבה בזכרונה, קרי שקיבלה מכה במרפק.

בעת שנתבקשה ב"כ המאשימה להתייחס לסתירות בין גירסת המתלוננת לגירסת הגנת, השיבה כי בסופו של יום הנאשמת מואשמת כי דחפה את המתלוננת והמתלוננת מתארת את הדחיפה וגם הגנת מתארת את הדחיפה ושתיהן מתארות תקיפה שנצרבה במוח האנושי והפרטים הנוספים הינם פחות טראומטיים. לא מדובר לדברי ב"כ המאשימה בגירסה מול גירסה כי אם במתלוננת שטענה שהנאשמת דחפה אותה ויש עדת ראיה נוספת הגנת [REDACTED] שמסרה שהנאשמת דחפה את הסייעת. לשיטת המאשימה אין הכרות מוקדמת ואין כל מניע להעליל עלילת שווא. ציינה כי הגנת ראתה שהנאשמת בעטה בעגלת הבקבוקים בעיניה ובחשיה וראתה את הנאשמת דוחפת את המתלוננת.

ב"כ המאשימה טענה שהמתלוננת מתקשה בשפה העברית וגירסתה של המתלוננת מתיישבת עם גירסת [REDACTED] הגנת.

באשר לטענה לפיה לא זומנה עדה לארוע האם [REDACTED] למתן עדות, טענה ב"כ המאשימה כי גם לפי גירסת הנאשמת בחקירתה במשטרה [REDACTED] לא היתה עדה לארוע, אלא הגיעה בשלב מאוחר יותר והדבר מתיישב גם עם האמור במוצג ת/5, שם ציינה החוקרת כרמית, כי ממשק לב העיר נתניה איתר את [REDACTED] והיא מסרה כי היא הגיעה כאשר השתיים החלו לריב וסרבה למסור עדות.

באשר לגירסת הנאשמת, טענה ב"כ המאשימה כי גם מגירסתה באימרתה במשטרה המוצג ת/1 עלה שהיא כעסה על ההתנהלות לפיה נאסר עליה להיכנס לגן, הפרה את הנוהל ונכנסה לגן. באשר לעובדה לפיה לא הציגה הנאשמת מסמכים המאמתים את גרסתה כגון פנייתה לעיריה, או לא הציגה את התקליטור בזמן אמת, טענה כי הדברים תמוהים. כמו גם תמוה מדוע בתה, לדבריה, סיפרה על אלימות שננקטה כלפיה רק לאחר שהנאשמת נחקרה במשטרה, בנסיבות בהן לגירסתה, כפי שנמסרה בחקירתה הראשית, היא נוהגת מידי יום לשאול את ילדיה כיצד הם התנהלו במוסדות החינוך, קרי, איך עבר עליהם יומם.

כמו כן ציינה ב"כ המאשימה כי בסופו של יום הנאשמת זנחה את התלונה שהתלוננה כנגד הסייעת. טענה כי גם טענת הנאשמת לפיה הגנת והסייעת העלילו עליה עלילה תמוהה, שהרי הגנת הכירה את הסייעת מספר ימים בלבד ולא היה כל מניע לגנת להעדיף את גירסת הסייעת על פני גירסת הנאשמת. כמו כן טענה שאם הנאשמת גורסת שהגנת עמדה מאחורי התלונה והעלילה עליה עלילה, גירסתה אינה מתיישבת עם העובדה שהנאשמת החזירה את בתה לגן הילדים.

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 19-08-22933 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 ב"כ המאשימה טענה כי גירסת הנאשמת כבושה לעניין שיחתה עם הגנת בגן ביום עובר
2 לארוע. כמו כן טענה שהנאשמת בבית המשפט אמרה שהזיזה את מתקן המים בעוד
3 שבאימרתה במשטרה מסרה כי דחפה את מתקן המים. לטענת ב"כ המאשימה יש משמעות
4 לשוני בהגדרת הפעולה על ידי הנאשמת.

5 באשר לתקליטור שהגישה הנאשמת על מנת לחזק את מהימנותה, טענה ב"כ המאשימה כי
6 הראיה אינה קבילה, לא ברור כיצד נערך הסרטון ומטרתו להשחיר את פני המתלוננת.
7 לאור כל האמור עתרה להורות על הרשעתה.

8
9 מנגד, **ב"כ הנאשמת בסיכומיו** עתר להורות על זיכוי הנאשמת.

10 ב"כ הנאשמת טען שהתביעה לא עמדה בנטל המוטל עליה על מנת להוכיח שהנאשמת עברה
11 את העבירה המיוחסת לה מעל לכל ספק סביר.

12 לחלופין עתר כי גם אם יקבע שהנאשמת אכן ביצעה את העבירה, יש להורות על זיכוי לאור
13 הטענה של אכיפה בדרנית וכן טען כי מדובר ב"זוטי דברים" והנאשמת חוסה תחת הגנת "זוטי
14 דברים", בנסיבות בהן הדחיפה, אם היתה דחיפה, נועדה על מנת לאפשר לנאשמת להיכנס לגן
15 ולא על מנת לתקוף את הסייעת.

16 ב"כ הנאשמת טען כי החקירה המשטרתית היתה שיטחית, החוקרת לא בדקה אם היו עדים
17 נוספים. החוקרת לא בדקה את גירסת המתלוננת מול גירסת הגנת ולא עימתה את המתלוננת
18 מול הפער בין דבריה לדברי הגנת. לא נבדק איזור הארוע בזמן אמת וסוגיית שדה הראיה.

19 טען לסתירות בעדות המתלוננת ולסתירות בין עדות המתלוננת לעדות הגנת. טען כי
20 המתלוננת "ברחה" לאזור של שכחה בעת שעומתה עם הסתירות.

21 טען כי המתלוננת מסרה שהארוע ארע בכניסה לגן בעוד הגנת מסרה שארע בתוך הגן.
22 הפנה לכך שהגנת העידה שהמתלוננת נפלה במהלך הארוע מהדחיפה והמתלוננת לא טענה
23 כי נפלה. בהמשך עת עומתה המתלוננת עם עדות הגנת טענה כי איננה זוכרת אם נפלה לאור
24 חלוף הזמן, חלפו שלוש שנים ממועד הארוע. טען כי אם היה מתרחש ארוע כה חריג היה על
25 המתלוננת לזכרו.

26 ב"כ הנאשמת טען כי המתלוננת טענה שהיא חושבת שקיבלה מכה מארונית המים בעוד
27 באימרתה במשטרה טענה כי איננה יודעת ממה היא קיבלה את המכה, ומנגד הגנת מסרה כי
28 המתלוננת נפלה על פינת הטבע.

29 עוד טען כי לא נבדק אזור הארוע בזמן אמת ע"י המשטרה, והאם ממקום מושבה של הגנת
30 במועד הארוע ניתן היה לראות את הארוע.

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 22933-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 ב"כ הנאשמת טען כי המתלוננת מסרה שהיא עמדה בכניסה לגן והארוע ארע בכניסה לגן, בעוד
2 הגנת מסרה כי הארוע ארע מאחורי הקיר בסמוך לפינת הטבע.
3 ב"כ הנאשמת טען כי המתלוננת לא זכרה אם הדחיפה בוצעה באמצעות יד אחת של הנאשמת
4 או שתי ידיים, הגם שהדגימה דחיפה באמצעות שתי ידיים.
5
6 טען ב"כ הנאשמת כי המתלוננת מסרה שאיננה זוכרת אם הנאשמת הזיזה את מתקן
7 הבקבוקים שחסם את המעבר, לטענתו, מתקן הבקבוקים הינו לב האירוע, שהרי אם הנאשמת
8 הזיזה את מתקן הבקבוקים על מנת להיכנס לגן לא היתה עילה לדחוף את המתלוננת.
9 לשיטתו אפשרי שהמתלוננת נעלבה מכך שהנאשמת לא שמעה לבקשתה שלא להיכנס לגן
10 ונכנסה לגן חרף האיסור, ולכן אמרה את מה שאמרה.
11 טען שהמתלוננת לא שללה את גרסת הנאשמת לפיה היא דחפה את הנאשמת ואמרה שאינה
12 זוכרת ונראה לה לא הגיוני שהיא פעלה באלימות נגד הנאשמת.
13 טען ב"כ הנאשמת כי המתלוננת העצימה את הארוע וטענה כי הנאשמת הגיעה ומיד עם
14 הגעתה דחפה אותה. בעוד הגנת מסרה כי היה ויכוח שנמשך מספר דקות והדחיפה בוצעה
15 בתוך הגן מאחורי הקיר בסמוך לפינת הטבע.
16 טען כי המתלוננת מסרה שהארוע ארע בדלת כאשר האם רצתה להיכנס לגן ודחפה אותה
17 ובלשונה דחפה "בוס", לעומת גירסת הגנת לפיה הארוע ארע בתוך הגן, לאחר שהנאשמת
18 בעטה בעגלת הבקבוקים שהיתה בתוך הגן. טען כי אין מחלוקת שהגנת לא יכלה לראות את
19 מה שארע מאחורי הקיר.
20 טען כי הגנת מסרה שהמתלוננת נפלה על פינת הטבע, בעוד המתלוננת מסרה כי נדחפה לעבר
21 עגלת הבקבוקים.
22 טען ב"כ הנאשמת שלטענת הגנת אחרי הארוע המשיכו חילופי דברים באופן מילולי, בין
23 הנאשמת לסייעת – המתלוננת, בעוד שהמתלוננת אמרה שהארוע ארע כארוע בזק וההורים
24 עטפו אותה ולא תארה המשך הארוע באופן מילולי.
25 טען ב"כ הנאשמת שהמתלוננת לא זכרה שנחקרה תחת אזהרה ומסרה שעובדה זו הובאה
26 לידיעתה רק במהלך הדיון.
27 טען כי היה על המשטרה במהלך חקירתה את הארוע לתעד את אזור הארוע לאחר שהוברר
28 שלא היה בידי הגנת בשל הקיר, לראות את תחילת הארוע.
29
30 ב"כ הנאשמת טען כי המתלוננת מסרה במהלך עדותה שהמשטרה אסרה עליה להיכנס לגן
31 ואין על כך ראייה בתיק החקירה.

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 19-08-22933 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

טען ב"כ הנאשמת לסתירות נוספות בגרסת המתלוננת לעניין העובדה אם הורים נכחו במקום בעת הארוע או לא נכחו במקום. המתלוננת טענה שהיו הורים שעטפו אותה לאחר הארוע, בהמשך נאמר שהיתה אם אחת בלבד, ובדיעבד הסתבר שהאם האחת, גם היא לא ראתה את האירוע מתחילתו.

טען כי המתלוננת מסרה שזה היה ארוע מאוד משמעותי עבורה, שארע לה פעם ראשונה ויחידה בחייה, ומשכך תמוה כיצד לא זכרה את הארוע לפרטי פרטיו.

טען כי הנאשמת מסרה כי מדובר בגן בעייתי וטענה כי לא תקפה את הסייעת. טען כי הנאשמת עתרה לזמן את הגנת לחקירה נוספת על מנת לאמת את דבריה, ולא נערת לבקשתה.

טען שתמוה כיצד הגנת הבטיחה לנאשמת שכל עוד בתה תגיע לגן המתלוננת לא תכנס לגן בנסיבות בהן נטען שהנאשמת נהגה באלימות.

טען כי הגנת ראתה ארוע והתרחש ארוע במקום אולם נשאלת השאלה אם התרחש ארוע אלים. טען ב"כ הנאשמת שאפשרי שהיתה דחיפה של עגלת הבקבוקים, עם זאת לא היתה דחיפה של הסייעת.

בעניין התלונה שהגישה הנאשמת, טען כי הנאשמת הסבירה שהיא לא רצתה שבתה תחקר במשטרה.

לגבי המכתב שהנאשמת גרסה שכתבה לעירייה, ולא הוצג כראיה, טען כי לא עלה בידי הנאשמת לאתר את המכתב לאור חלוף הזמן.

טען כי התקליטור שהוגש נועד על מנת להוכיח את מהימנות הנאשמת ותוכנו לא רלבנטי.

טען כי לאור הפערים בין גירסת המתלוננת והגנת [REDACTED] לא ניתן לבסס תאור עובדתי אחד לארוע שארע. טען כי משלא ניתן ליתן אמון בגירסת העדות, נותרה גירסת הנאשמת.

לאור כל האמור עתר לקבוע שהתביעה לא עמדה בנטל ולא הוכיחה מעל לכל ספק סביר את אשמת הנאשמת ועתר להורות על זיכוי.

לחלופין, עתר להורות על זיכוי לאור טענותיו לאכיפה בררנית ולהגנת זוטי הדברים ולאסמכתאות אליהן הפנה.

ממצאים ומסקנות:

כפי שציינתי בתחילת הכרעת הדין, מצאתי כי נכון בנסיבות המקרה הנדון בטרם אדון בטענות החלופיות בעניין אכיפה בררנית ו"זוטי דברים", לבדוק ולבחון אם המאשימה הוכיחה מעל כל ספק סביר את אשמת הנאשמת.

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 19-08-22933 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 אני סבורה שבמקרה הנדון העובדות הנטענות בכתב האישום לא הוכחו מעל לכל ספק סביר
2 אפרט ואנמק.

3 מצאתי כי קיימות סתירות רבות בין עדות התביעה, הגנת והסייעת כפי שאפרט בהמשך.
4 הואיל ואין בכוחן של הסתירות כדי לאיין את דברי העדים, וחובת בית המשפט לקבוע
5 מימצאים על אף קיומן של הסתירות (ראו שם בעמ' 1842), בדקתי אם יש הסבר מתקבל על
6 הדעת לקיומן של הסתירות במקרה הנדון, ואם מהימנות העדויות נפגעה לאור אופי הסתירות,
7 והאם הינן סתירות מהותיות. כמו גם שקלתי אם הסתירות מקורן באי הבנה (ראו כב' השופט
8 קדמי על הראיות חלק רביעי מהדורה תש"ע-2009, עמ' 1853-1851). בחנתי אם עסקינן
9 בסתירות שהינן מטבע המין האנושי ואי דיוק לשוני, או כאמור אם מדובר בסתירות מהותיות
10 היורדות לשורשו של עניין (ראו שם עמ' 1841).

11 שקלתי גם אם נוכח קיומן של הסתירות אם רשאית אני לפלג את דברי העדות ולקבל חלק
12 מהם כמהימנים, את אותו חלק אשר אינו נגוע בסתירות, שהרי סבורה אני לאחר ששמעתי
13 את כל הראיות שהתרחש ארוע.

14 יחד עם זאת, על פי ההלכה הפסוקה קבלת חלק מדברי עד ודחיית יתרת דבריו אינה יכולה
15 להעשות באופן סתמי, אלא עלי לבדוק אם יש הסבר סביר לסתירה וכאשר "עדות עשויה
16 מקשה אחת ואינה ניתנת, הגיונית, לפיצול, הרי כ"שבטלה מקצתה בטלה כולה". (ראו כב'
17 השופט קדמי על הראיות, חלק רביעי, מהדורת תש"ע – 2009, שם בעמ' 1846-1844).

18 שקלתי אם אפשרי שהתרחשו שני אירועים, האחד בכניסה לגן והשני בתוך הגן, ארוע אשר
19 תארה הגנת וארוע קודם אשר תארה המתלוננת. מצאתי כי אין בידי לקבוע מימצא כאמור
20 הואיל והמתלוננת לא מסרה כי פעמיים נדחפה על ידי הנאשמת.

21 אינני סבורה שיש חלקים בעדות המתלוננת והגנת שניתן לומר שהינם אמינים וחלקים שאינם
22 אמינים. אני סבורה כי ניתן לומר שאין זהות בתאור הארוע בין הגנת לסייעת וכל עדות כאמור
23 הינה מקשה אחת.

24 מצאתי כי הסתירות הן שורשיות ומתייחסות לארוע עצמו, ללב הארוע ובנסיבות אלה, אין
25 באפשרותי לפלג את העדות ולהסביר מדוע וכיצד אבחנתי בין דברים שלהם האמנתי לבין
26 דברים ששללתי (ראו שם כב' השופט קדמי עמ' 1847, 1854-1855, 1849) כאמור העדות של כל
27 אחת מהעדות הינה מקשה אחת.

28 "לנוכח קיומן של סתירות, רשאי בית המשפט לפלג את דברי העד ולקבל כמהימנים את אותם
29 חלקים שאינם נגועים ב"סתירות": סתירות בעדותו של עד, אין בהן כשלעצמן, כדי למנוע
30 מבית – המשפט קבלת חלק מדבריו תוך דחיית יתרתם; אולם הסיכון והבחירה ... אינם
31 יכולים להיעשות באופן סתמי ושרירותי אלא מתבקש יסוד סביר לאבחנה ... לקיומו של הסבר

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 19-08-22933 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 סביר לסתירה יש, מטבע הדברים, משקל מכריע (ראו שם, כב' השופט קדמי, חלק רביעי על
2 הראיות מהדורה תש"ע – 2009, שם בעמ' 1845).

3 אני ערה לכך שמטיבו של המין האנושי שכל אחד שומר בזכרוננו פרטים אחרים. כמו כן,
4 המתלוננת איננה דוברת את השפה העברית ומשכך גם לאור קשיי השפה יתכנו סתירות בינה
5 לבין הגנת או סתירות בין דברי המתלוננת באימרותיה במשטרה לדבריה בבית המשפט. איני
6 סבורה שהסתירות בין העדויות מצביעות על אמירות שקר הן של המתלוננת והן של הגנת.
7 עם זאת, אין לראות את הסתירות לטעמי כאי דיוקים בלשון או בסגנון.

8 סתירות שניתן להבינן לטעמי וליתן להן הסבר הינן לדוגמה הכינוי שכינתה המתלוננת את
9 עגלת הבקבוקים, המתלוננת כינתה את העגלה כד מים באחת מאימרותיה. כמו גם, העובדה
10 שהמתלוננת לא זכרה אם מתקן עגלת המים עמד בתוך הגן או מחוץ לגן. לדידי לא ניתן לומר
11 כי עסקינן בסתירה אלא בהעדר זכרון שהוא סביר, על פי הטבע האנושי, בשל נסיבותיה של
12 המתלוננת, הן בשל חלוף הזמן והן בשל העובדה שהמתלוננת הינה סייעת מחליפה ששהתה
13 בגן הנדון כארבעה ימים בלבד ובמשך התקופה עד למועד מתן עדותה בבית המשפט שימשה
14 כסייעת מחליפה בגנים רבים.

15 כאמור, סתירה הנובעת מקשיי השפה כגון כינוי עגלת המים ניתן להבין על נקלה והינה סתירה
16 שניתן להסבירה. גם סתירה בעניין מיקום עגלת הבקבוקים הינה מסוג הסתירות שנובעות
17 מהטבע האנושי. אולם סתירות מהסוג כמפורט להלן, אין באפשרותי להסבירן והינן שורשיות
18 ואין באפשרותי בנסיבות המקרה לפצל את העדויות, שכל אחת מהן, כאמור, לעניין לב הארוע
19 הינה מקשה אחת.

20 בחנתי שוב ושוב את גירסאות המתלוננת והגנת, ומצאתי כי לא ניתן לקבוע מימצא אחד
21 לגבי אופן קרות הארוע על פי עדותן. לא מצאתי לאור עדותן כי ניתן להגיע לשורש האמת.
22 אני סבורה שארע ארוע פלילי שבגינו התלוננה המתלוננת במשטרה ובגינו מסרה עדות הגנת
23 אוראל, עם זאת את אופי הארוע לפרטיו אין בידי לקבוע.
24 כתב האישום מייחס לנאשמת עבירה של תקיפה סתם באופן שהיא דחפה את המתלוננת לעבר
25 מתקן מעץ עליו עמדו בקבוקי הפעוטות.

26 אכן המתלוננת מסרה כי הנאשמת דחפה אותה על מתקן הבקבוקים והיא קיבלה מכה.
27 כמו כן גם הגנת מסרה כי ראתה במו עיניה את הנאשמת דוחפת את המתלוננת.
28 אם רק עובדות אלה היו מונחות לפני, ניתן היה לקבוע כי הנאשמת עברה את העבירה
29 המיוחסת לה בעובדות כתב האישום והמאשימה הוכיחה את יסודות העבירה כנדרש.

30 דא עקא, מצאתי כי המעשה הפיזי הדחיפה והתיבה "דחפה", הינו העובדה היחידה שזהה
31 בתאור המקרה כפי שעולה מפי המתלוננת ובתאור המקרה כפי שעולה מפי הגנת [REDACTED]

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 22933-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 המתלוננת מסרה כי הנאשמת הגיעה לגן מוכנה לעשות משהו, היה לה מבט של כעס בעיניים,
2 היא באה ישר ככה "בוס", כך בלשונה, והדגימה דחיפה עם שתי ידיים. ישר דחפה אותה על
3 מתקן המים. הארוע לדבריה, ארע בכניסה לגן. היא קיבלה מכה. מסרה כי הארוע ארע מהר,
4 היא היתה בשוק. פעם אחת מסרה כי היא נפלה ועת עומתה עם אימרתה במשטרה שם אמרה
5 שלא נפלה, מסרה כי איננה זוכרת, וכי במשטרה אמרה שלא נפלה על הריצפה, אבל איננה
6 זוכרת שהיא נפלה.

7 כאמור, אני ערה לכך שהשפה העברית אינה שגורה בפיה של המתלוננת. אני ערה לכך שחלפו
8 כשלוש שנים מהמועד בו מסרה המתלוננת את התלונה במשטרה למועד בו היא מסרה את
9 עדותה בבית המשפט. אני ערה לכך שמדובר במתלוננת שמשמשת כסייעת בגנים שונים
10 והמבנה של הגנים אינו זהה ואפשרי בנסיבות כאלה שלא עלה בידה לזכור מראהו של גן
11 מסויים, לרבות הגן בו ארע הארוע הקשה.

12 יחד עם זאת, המתלוננת מסרה עדות במשטרה ביום בו ארע הארוע, וביום בו ארע הארוע
13 הדעת נותנת כי היא זכרה את הפרטים טוב יותר ממה שהיא זכרה את הפרטים בחלוף שלוש
14 שנים.

15 ביום הארוע המתלוננת מסרה כי היא קיבלה מכה ממתקן הבקבוקים במרפק ולא מסרה כי
16 היא נפלה, בעוד הגנת מסרה כי המתלוננת נפלה על פינת הטבע וכי תלונתה הראשונה היתה
17 כי היא קיבלה מכה באיזור המותן, ואף הרימה את השמלה על מנת להציג בפני הגנת את
18 המכה, ורק למחרת בשיחת טלפון מסרה המתלוננת לגנת כי קיבלה מכה ביד.
19 זאת ועוד.

20 הגנת מסרה כי הארוע ארע בתוך הגן בסמוך לפינת הטבע. כאשר העגלה היתה כבר בתוך הגן
21 והנאשמת והמתלוננת עמדו אחת מול השניה בתוך הגן, ובמצב דברים זה, הנאשמת בעטה
22 בעגלת הבקבוקים ודחפה את המתלוננת, והמתלוננת נפלה על פינת הטבע, קרי התיישבה על
23 שולחן המשמש כפינת הטבע. בעוד המתלוננת מסרה שהארוע ארע באופן מהיר ובכניסה לגן.
24 זאת ועוד.

25 המתלוננת מסרה בעדותה בבית המשפט כי ההורים עטפו אותה. לגירסתה, היו הורים במקום
26 שראו את המקרה. מסרה כי כמה אימהות באו אליה לא עזבו אותה, כולן חיבקו אותה. מנגד,
27 בהמשך, הסתבר שרק אם אחת היתה במקום במועד הארוע, ואותה אם לא ראתה את הארוע
28 מתחילתו ולכן סרבה למסור עדות במשטרה. כמו כן הסתבר שבהמשך החוקרת יצרה קשר
29 עם המתלוננת, ביום 25.6.19 וגם מדבריה עלה שלמעט האם [REDACTED] לא היו עדים נוספים,
30 ראו המזכר ת/6. גם הגנת לא מסרה כי היו הורים במקום למעט אם אחת ולא מסרה
31 שההורים "עטפו" את המתלוננת.

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 22933-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

זאת ועוד.

מגירת המתלוננת עלה כי מיום הארוע היא לא הגיעה למקום עבודתה בגן. לגירת המתלוננת, אין היא יודעת בוודאות מי אמר לה שאין עליה להגיע לגן. היא סברה שהמשטרה אסרה עליה להתקרב לאיזור. לגירת הגנת מיום הארוע לא הגיעה המתלוננת לגן ולדבריה, היא הונחתה שלושה חודשים לא להתקרב לגן.

לא זו אף זו, לדברי המתלוננת הארוע ארע במהירות רבה, בעוד לדברי הגנת מדובר בארוע שארע כ- 10 דקות, מספר דקות בודדות.

אציין כי גם תמיהות מצאתי בראיות התביעה.

תמוה בעיני מדוע המתלוננת היא זו שנאסר עליה להגיע לגן ולהתקרב אליו מיום הארוע, בנסיבות בהן היא התלונה כנגד הנאשמת ביום 30.1.19, והנאשמת כפי שעולה מאמרת במשטרה, המוצג ת/1, נחקרה רק ביום 5.2.19, משמע חמישה ימים לאחר הארוע, ומגירת הנאשמת עלה כי במהלך חקירתה היא גם התלונה כנגד המתלוננת משמע, לכאורה עד ליום 5.2.19 לא הייתה כל עילה שבגינה הורחקה המתלוננת מהגן.

כמו כן, תמוה בעיני מדוע בנסיבות בהן הגנת אוראל ראתה ארוע כפי שתארה אותו במו עיניה, קרי שהנאשמת דחפה את המתלוננת, היא הבטיחה לנאשמת שהמתלוננת לא תחזור אליה לגן כל עוד הילדה בגן.

בשל כל הנסיבות כמפורט לעיל, אינני יכולה להסיק מסקנה חד משמעית מהעובדות שהובאו בפניי.

לאור האמור, משאין בידי ליישב בין גירת המתלוננת לגירת הגנת לגבי האיזור בו ארעה התקיפה, לגבי העובדה אם המתלוננת נפלה או לא נפלה בעקבות הדחיפה, לגבי העובדה אם המתלוננת נפלה על פינת הטבע או נהדפה על עגלת הבקבוקים, לגבי העובדה אם המתלוננת קיבלה מכה במותן או ביד, משאין באפשרותי לקבוע מימצא אחיד בסוגיות אלה, ואין באפשרותי לפלג את העדויות, הגם שאני מאמינה שארע ארוע, ואפשרי שהסתירות בין העדות נבעו מהעובדה שהגנת לא ראתה את הארוע מתחילתו וכן מן העובדה שהמתלוננת אינה דוברת את השפה העברית על בוריה, עלי לקבוע כי המאשימה לא הוכיחה את העובדות המיוחסות לנאשמת בכתב האישום מעל לכל ספק סביר, וזאת גם בנסיבות בהן אינני מקבלת את גירת הנאשמת.

מצאתי סתירות ותמיהות רבות בגירת הנאשמת, אפרט רק חלקן מהן.

מהראיות עלה כי לאחר הארוע המתלוננת לא הגיעה יותר למקום עבודתה בגן הילדים. הנאשמת מסרה כי ביום בו היא נחקרה במשטרה בתה אמרה לה שהמתלוננת תקפה אותה.

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 22933-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בתחילה אמרה הנאשמת כי הארוע בו תקפה המתלוננת את בתה, ארע ביום בו היא נחקרה
במשטרה. בהמשך אמרה שאפשרי שהארוע ארע בין מועד הארוע אודותיו נחקרה במשטרה
ליום בו נחקרה במשטרה. יחד עם זאת, כאמור, עלה מהראיות שהמתלוננת לא הגיעה לגן
לאחר היום בו היא התלוננה במשטרה, לפיכך טענת הנאשמת לפיה היא חשדה שהמתלוננת
הרביצה לבתה אחרי המקרה (ע"מ 35 שורה 20), אינה עולה בקנה אחד עם העובדות. לא יכול
היה להיווצר מגע על פי הראיות בין הסייעת - המתלוננת לקטינה לאחר המועד בו התלוננה
הסייעת במשטרה.

זאת ועוד.

אם הנאשמת היתה משוחחת עם ילדיה כדבריה מידי יום ומבררת כיצד עבר יומם בגן, אזי
השכל הישר מורה שאם המתלוננת פגעה בקטינה הנאשמת היתה יודעת אודות הארוע בזמן
אמת ולא מספר ימים לאחר הארוע, שהרי מהראיות עלה שהנאשמת התלוננה במשטרה לאחר
שהיא עצמה נחקרה במשטרה, והיא נחקרה במשטרה חמישה ימים לאחר הארוע.

זאת ועוד.

אם אכן הנאשמת פנתה לגננת יום עובר לארוע בשאלה מדוע לא מאפשרים להורים להיכנס
לגן, הדעת נותנת כי הגננת היתה נשאלת על כך בחקירתה הנגדית. כמו כן, היתה נחקרת אודות
גרסת הנאשמת לפיה הנאשמת סיפרה לה, קרי לגננת, שהסייעת היכתה את בתה.

גם העובדה שבבית המשפט טענה הנאשמת כי הזיזה את העגלה עם הרגל בעוד שבאימרתה
במשטרה היא טענה שהיא כעסה וכי היא דחפה את המתקן, מלמדת על התנהלות לפיה
הנאשמת רצתה להרחיק את עצמה מהעבירה ולכן היא מסרה במשטרה גירסה אחת ובבית
המשפט גירסה מרוככת יותר.

גם העובדה שטענה המתלוננת שהנאשמת גדולה ממנה במימדי הגוף וההגנה לא מצאה לנכון
לבקשתי שהמתלוננת והנאשמת תעמודנה אחת ליד השניה באולם בית המשפט, מלמדת על
נסיון להסתיר את האמת.

באשר לתקליטור שהוגש אך ורק במטרה לחזק את מהימנות הנאשמת ולאשש את גירסתה
על פי טענת ההגנה, מצאתי כי אינו קביל ואפרט ואבהיר.

ב"כ הנאשמת טען כי היה על התביעה לחקור את הנאשמת לגבי הנסיבות בהן היא הקליטה
את בתה, ולגבי התנאים והמבחנים הנדרשים על פי החוק וההלכה הפסוקה לצורך קבילות
הקלטה. אין דעתי כדעתו ואבהיר, הנאשמת מסרה אודות העובדה שהקליטה את בתה במהלך
חקירתה הראשית. ההקלטה הינה ראיה שהיתה בהישג ידה של הנאשמת, היתה בידיעתה
המיוחדת.

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 22933-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 "בעיקרון, הכללים הנוהגים בעניין זה זהים לכללים הנוהגים בקשר ל"ייסוד שלילי" בהגדרת
2 העבירה, ומשמסתבר כי עובדה רלוונטית מצוייה בתחום ידיעתו המיוחדת של נאשם – כי אז:
3 כמות הראיה שתידרש מן התביעה על מנת לצאת ידי חובת הראיה בקשר לאותה עובדה, תהיה
4 מזערית...."(ראו כב' השופט קדמי על הראיות חלק רביעי מהדורה תש"ע 2009, שם בעמ'
5 1709).

6 "גם כאשר ראיה מיועדת לשימוש לעניין מהימנות של עד בלבד – חייבת היא לעמוד בתנאי
7 הקבילות "הרגילים". ראיה שאינה קבילה – לא תהיה קבילה גם לעניין המצומצם של משקל
8 ומהימנות" (ראו שם בעמ' 1592).

9 לדידי היה על ההגנה באמצעות חקירת הנאשמת במהלך חקירתה הראשית, לנסות להכשיר
10 את המוצג ולא עשתה הנדרש. יתר על כן, במהלך סיכומי ההגנה, טענה ההגנה כי המחדל הוא
11 לפתחה של התביעה (עמ' 64 שורה 25 – עמ' 65 שורה 6).

12 לגופו של עניין, לא הוכחה קבילות ההקלטה. ההקלטה קבילה רק אם עומדת בשלושה
13 מבחנים. "האחד - המבחן ה"טכני" של מהימנות ואמינות סרט ההקלטה, בתור שכזה: השני -
14 המבחן ה"מהותי", הבודק אם נתמלאו תנאי קבילותו של ה"תוכן" המוקלט ע"ג הסרט.
15 השלישי – המבחן ה"פורמלי", המכוון לבחון אם עומדת ההקלטה בתנאי הקבילות של חוק
16 האזנת סתר" (ראו כב' השופט קדמי על הראיות חלק שלישי מהדורה תש"ע- 2009, שם בעמ'
17 1320).

18 לעניין הקבילות הטכנית, לא הוכח שההקלטה משקפת נאמנה את הנאמר בה בזמן שבוצעה
19 ההקלטה. בנוסף לא ברור מתי נערכה ההקלטה, קרי המועד המדויק. לא הוכח שמכשיר
20 ההקלטה היה תקין ופעל כהלכה. לא הוכחה דרך עריכתה. לא הוכח אם המקליט מיומן, קרי,
21 הנאשמת, אשר טענה כי היא בצעה ההקלטה. לא הוכח אם ההקלטה גופה נאמנה ולא עברה
22 שינוי או עיבוד. לא הוכח שההקלטה נשמרה כנדרש, לא זוהו קולות הדוברים (שם עמוד 1323
23 1326).

24 בת"פ 40013/05 פרקליטות מחוז תל-אביב – מיסוי וכלכלה נ' אורי ואח' (18.11.2009), כב'
25 בית המשפט קבע "עם התפתחות הטכנולוגית בתחום ההקלטה, נקבע כי אמינותה של קלטת
26 תיבחן על פי שלמות ההקלטה ופחות על פי הפריטים הטכניים של אופן ההקלטה...".
27 כאמור הנאשמת אשר מסרה כי היא הקליטה את בתה, לא הבהירה כיצד היא מיומנת לבצע
28 הקלטות. לא הוכחה את הנדרש לרבות כי ההקלטה נשמרה במקום כנדרש וכי לא עברה שינוי
29 או עיבוד, לא הוכחו קולות הדוברים בהקלטה. משמע לא הוכחו תנאי קבילות הטכנית. (ראו
30 כב' השופט קדמי, דיני הראיות, חלק שלישי, מהדורה תש"ע – 2009, ע"מ 1320, 1333).

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 22933-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

גם הקבילות המהותית לא הוכחה קרי, קבילות התוכן (ראו שם עמ' 1322). במקרה הנדון
לכאורה מקליטת השיחה הינה אחת "מבעלי השיחה", הנאשמת, לפיכך לכאורה במקרה הנדון
עומדת ההקלטה בתנאי הקבילות של חוק האזנת סתר, לכאורה, הואיל ולא הוכח היכן בוצעה
(ראו שם עמ' 1341-1342).

יתר על כן, גם אם לא תיבחן ההקלטה על פי המבחנים הטכניים, קרי אם מולאו כנדרש, לאור
פסק הדין בת"פ 40013/05 ההקלטה איננה קבילה הואיל ולא הוכחה אמינות ההקלטה
ושלמותה. לאור כל אמור, מצאתי כי עסקינן בראיה שאינה קבילה.
מעבר לנדרש אבהיר כי גם אם היה מדובר בראיה קבילה, לטעמי עסקינן בראיה שאין בה
לתמוך בגרסת הנאשמת, נהפוך הוא.

טענת הנאשמת היא שהמתלוננת תקפה את בתה. גרסת הנאשמת היא שמידי יום בררה עם
ילדיה כיצד עבר עליהם יומם. הנאשמת נחקרה במשטרה ביום 5.2.19 אודות ארוע שארע
ביום 30.1.19. אחרי ששבה מחקירתה, במשטרה לגרסתה, היא שוחחה עם בתה והקטינה
סיפרה לה אודות ההתנהלות הלכאורית של הסייעת. דא עקא מהראיות עלה כי מיום 30.1.19
הסייעת הפסיקה את עבודתה בגן הנ"ל. משכך גרסת הנאשמת לפיה לאחר הארוע לכאורה
תקפה הסייעת את בתה אינה עולה בקנה אחד עם העובדות. מעבר לאמור, מצפיה ומהאזנה
לתקליטור לא עולה זהות הסייעת, הקטינה נוקטת בשם אחר. הקטינה מוקלטת לאחר
שלכאורה התקיימה שיחה שלא הוקלטה ובהמשך, שנשאלה איך היה בגן השיבה "היה כיף".
שלא באופן ספונטני, בהמשך ולאחר אמירות אחרות לגבי התנהלות הגננת, הקטינה מתייחסת
לשאלה, אמרת לי קודם שהרביצה לך אני רוצה שתספרי מה היה, או אז, השיבה הקטינה את
שהשיבה. עוד לציין כי אין כל רלוונטיות לתוכן הדברים בקלטת להליך שבפני, בשים לב לכך
שהנאשמת, לגרסתה, מטעמיה כפי שהעידה לא הביאה את בתה לחקירה במשטרה ולכאורה
זנחה התלונה וההליך שבפני עניינו כתב אישום כנגד הנאשמת בלבד.

חרף כל האמור, והעובדה שאינני מקבלת את גרסת הנאשמת, בסופו של ההליך, אני מורה על
זיכוייה מחמת הספק לאור חוסר הבהירות בעובדות שהובאו על ידי עדות התביעה ואשר לא
ניתן להסיק מהן מה ארע בוודאות, קרי את עובדות הארוע כהווייתן ואין בידי להגיע לחקר
האמת.

העובדה שאינני מקבלת את גרסת הנאשמת, אין בה כדי לקבוע "את היש". קרי שהמאשימה
הוכיחה את העובדות המיוחסות לנאשמת מעל לכל ספק סביר, לפיכך, אני מורה על זיכוייה
מחמת הספק.

לא מצאתי שעלי להכריע בטענה לפיה במקרה בו מדובר בכתב אישום המייחס לנאשמת
תקיפת סייעת בגן ילדים במהלך יום לימודים, עסקינן ב"זוטי דברים".

בית משפט השלום בנתניה

18 מאי 2022

ת"פ 22933-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

לא מצאתי שעלי להכריע בטענה לפיה מדובר באכיפה בררנית בנסיבות המקרה, וזאת בשים לב לכך שמצאתי להורות על זיכוי הנאשמת מחמת הספק.

ניתנה והודעה היום י"ז אייר תשפ"ב, 18/05/2022 במעמד הנוכחים.

ליאורה פרנקל (שיפמן), שופטת עמיתה

החלטה

המוצגים יוחזרו למזכירות מיד בגמר הדיון.
המזכירות מתבקשת לסרוק את המוצג במ/8 בשלמותו.

ניתנה והודעה היום י"ז אייר תשפ"ב, 18/05/2022 במעמד הנוכחים.

ליאורה פרנקל (שיפמן), שופטת עמיתה

הוקלד על ידי יסמין אבוטבול